

RICHARD WAGNER
Wesendonck Lieder
 GÖSTA NYSTROEM
Songs by the sea
 AUGUST DE BOECK
Seven French Songs

NINA STEMME soprano
 JOZEF DE BEEHOUWER piano
 Opname 2003-2004. PHAEDRA DDD 92040

Toen Nina Stemme zowat 10 jaar geleden voor het eerst in de Vlaamse Opera te gast was als Tannhäuser-Elisabeth was het meteen duidelijk dat hier een uitzonderlijk talent op het toneel stond. Heel overtuigend demonstreerde zij haar intuïtieve vertrouwdheid met het pathos van Richard Wagner. Enkele jaren later wanneer zij opnieuw in de Vlaamse Opera staat als Senta is er geen ontkomen meer aan: de jonge Zweedse sopraan behoort inmiddels tot de internationale top van de Wagnerinterpretatie. Daarna gaat het pijlsnel met de carrière. Haar Antwerpse Senta voert haar naar Glyndebourne als Isolde en vervolgens naar Bayreuth.

In dit stadium valt het nog niet helemaal te overzien waar haar artistieke en vocaaltechnische grenzen liggen. Aanvankelijk gedoodverfd als lyrische sopraan aarzelt haar carrière tussen het lyrische en het mezzovak maar met de hoger geciteerde hoog-dramatische partijen is zij inmiddels doorgestoten tot het pantheon van de zangkunst. Ook al heeft Wagner inmiddels een centrale positie ingenomen in haar repertoire, het belet haar niet om een bijzonder gave Marschallin in de Rosenkavelier te zingen en de tanden te zetten in Verdi-partijen als Amelia en Aida, waarbij klankschoonheid noodzakelijkerwijze wedijvert met dramatische inhoud. Met andere woorden, met de veelzijdige Nina Stemme zijn we nog niet klaar; een veelbelovende Brünnhilde ligt mettertijd ongetwijfeld ook op haar weg.

Een liedrecital zoals dit kan dan ook slechts een incomplete poging zijn om het veelkoppige fenomeen te vatten dat zich in het strottenhoofd van Nina Stemme heeft genesteld. Haar mezzo-kleur overheerst de opname. Het aanzwellen en terugnemen van de stem gebeurt moeiteloos, het vibrato wordt soms iets te rijkelijk ingezet zoals in de Wesendonckliederen. Een dramatische sopraan is hier niet vandoen en een iets slankere vertolking beter op haar plaats. Dat zij een vlekkeloos legato hanteert en muzikale frasen kan spinnen als een zijden draad bewijst zij met Nyströms onderkoelde, impressionistische liederen rond de zee. Stilistisch valt hier alles netjes in de plooi, met een grotere beheersing en een egalere dynamiek. De lyrische kwaliteiten van de stem komen hier beter tot hun recht in wat wellicht een definitieve interpretatie is van deze weinig bekende doch prachtige liederen. Ook hier hoor je dat ze meer in

haar mars heeft zonder het lied evenwel in de verdrukking te brengen.

August De Boeck heeft de gezwollen hoogromantische verzen van Jeanne Cousinier gevangen in een muziek die mij zelden kan boeien en een eentonige expressie geeft aan deze cyclus liefdespoëzie. Hier demonstreert Stemme dat zij het Franse idioom correct weet te beheersen en dat is nog een punt dat zij voor heeft op haar legendarische landgenote Birgit Nilsson.

Jos Hermans